

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (78)472

Vol. 1978/0177

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM (78) 472 endelig udg.

Brüssel, den 9. oktober 1978

GENERELLE RETNINGSLINJER FOR DEN FINANSIELLE OG TEKNISKE BISTAND TIL IKKE-ASSOCIEREDE UDVIKLINGSLANDE I 1979

(Meddelelse til Rådet fra Kommissionen)

INDLEDNING

I dette dokument fremsættes Kommissionens tanker om de generelle retningslinjer for bistanden i 1979.

Dokumentet er blevet udarbejdet på et tidspunkt, hvor man endnu ikke har kendskab til det beløb, der vil blive opført på budgettet for 1979 med henblik på denne bistand (budgetmyndigheden vil først træffe endelig afgørelse desangående i slutningen af 1978). Kommissionen mener ikke desto mindre, at det omtalte beløb bør forhøjes betydeligt i forhold til det beløb, der er opført på budgettet for 1978 (70 mio ERE) for at der kan skabes kontinuitet og fremgang i denne politik. Denne opfattelse støttes af de hensigtserklæringer om bistand til den tredje verden, der blev fremsat på det sidste topmøde i Bonn.

Som følge af at denne bistand nu går ind i sit fjerde år, og at der er enighed mellem de forskellige institutioner om de væsentligste dele i forordningen om fastsættelse af kriterier for gennemførelse af bistanden (jf. navnlig artikel 2, 3 og 4), er det i år relativt nemmere end tidligere at afstikke de generelle retningslinjer vedrørende ydelse af denne bistand.

I. TIDLIGERE ERFARINGER

Skønt denne nye fællesskabspolitik med 1979 går ind i sit fjerde år, er der rent faktisk kun blevet iværksat to programmer indtil nu. Ydermere er man ikke nået ret langt med gennemførelsen, således som det fremgår af oversigten over betalingerne i bilaget¹⁾.

De konklusioner, man kan drage af erfaringen, er altså begrænsede.

Først og fremmest er der en mærkbar afstand mellem tidspunktet for indgåelse af forpligtelserne og tidspunktet for betalingerne. Desuden har der ikke fundet betalinger sted i det år, forpligtelserne er indgået, hvilket skyldes, at det indtil nu har været umuligt at opnå finansieringsafgørelser inden december måned. Skønt det for udviklingsaktioner er normalt, at gennemførelsen strækker sig over en periode på 4 - 6 år, har det som følge af det alt for korte tidsrum til at udvælge projekterne ikke altid været muligt at give fortrinsret til projekter, hvor udbetalingen foregår hurtigere.

I år vil der blive truffet foranstaltninger, der uden tvivl vil kunne rette op på situationen. Man vil fastlægge retningslinjerne inden regnskabsårets begyndelse, forøge Kommissionens personale og etablere regelmæssige og permanente kontakter med de tilsvarende tjenestegrene i medlemsstaterne samt med internationale og regionale bistandsorganisationer og modtagerlandene.

For at aktionen kan blive bedre forberedt er det desuden nødvendigt at skabe en konstant "strøm" (pipeline) af projekter, således at der kan ligge en række klar hvert år, hvilket ligeledes vil medføre en bedre anvendelse af Fællesskabets bistand i forbindelse med de allerede udvalgte projekter. For at denne pipeline-ordning kan fungere, vil det sikkert være hensigtsmæssigt hvert år at anvende en del af bistanden til feasibility- og gennemførelsesundersøgelsen.

Det må dog forudses, at der ikke kan opnås et rimeligt forhold mellem udgifter og forpligtelser i de første 2 - 3 år.

1) En beretning om gennemførelsen af det i 1976 iværksatte bistandsprogram (20 mio ERE) er netop blevet fremsendt til Rådet.

II. RETNINGSLINJER FOR BISTANDEN

1. Reserve med henblik på særlige omstændigheder og midler til dækning af administrationsudgifter

1.1. Indledningsvis skal det fastsættes, hvor stor en del af bistanden der skal forbeholdes foranstaltninger til inødegåelse af særlige situationer som følge af katastrofer i de ikke-associerede udviklingslande. Denne reserve er beregnet til genopbygningsaktioner og forebyggende foranstaltninger på mellem- og lang sigt.

Ifølge erfaringerne fra sidste år skulle et beløb af samme størrelsesorden kunne dække disse behov, det vil sige mellem 7 og 10% af det samlede beløb, som budgetmyndigheden endeligt godkender.

1.2. Det må endvidere forudses, at der ligesom de foregående år, vil blive brugt midler i forbindelse med iværksættelsen af programmerne. Der tænkes her på diverse undersøgelser og tjenesterejser (ekspertydelser). Formålet med disse tjenesterejser vil i væsentlig grad være at rådgive under gennemførelsen af selvstændige projekter samt yde ekspertbistand i udvælgelses- og evalueringsfasen. Sigtet med denne støtte er ikke at erstatte Kommissionens personale, som man i øvrigt har til hensigt at styrke.

Beløbet hertil bør være af samme størrelsesorden som sidste år, nemlig ca. 500 000 ERE.

2. Bistandens geografiske fordeling

2.1. I 1978 har Afrika for første gang været omfattet af denne bistand. Også i 1979-programmet bør der være plads til Afrika. Angola og Mozambique er blandt de mest trængende lande, og de har gjort ønske om at modtage en fællesskabshjælp, inden de eventuelt tiltræder den nye AVS-konvention, hvilket ikke bør afslås. Det er desuden ikke udelukket, at andre lande i Afrika opnår selvstændighed i det kommende år (dette kunne blandt andet blive tilfældet for Namibia).

Asien, hvor de fleste af de fattigste og folkerigste u-lande er beliggende, bør fortsat modtage den væsentligste del af bistanden.

I Latinamerika er behovet for bistand fortsat stort, selv om denne del af verden som helhed har nået et udviklingsniveau, der ligger over både Asiens og Afrikas. I øvrigt kan en omfattende bistandsaktion i denne region begrundes med ønsket om at sikre en rimelig geografisk ligevægt i Fællesskabets tilstedeværelse i de forskellige verdensdele.

I betragtning af det foregående vil man efter et foreløbigt skøn nå frem til følgende vejledende fordeling: 73% til Asien, 20% til Latinamerika og 7% til Afrika. Disse procenttal skal dog anvendes med en vis smidighed, således at der kun udvælges projekter, som er finansieringsværdige og i overensstemmelse med Fællesskabets formålskriterier.

2.2. På indeværende tidspunkt er det for tidligt at foretage en fordeling af bistanden mellem de forskellige lande og organisationer inden for hovedregionerne, navnlig Asien og Latinamerika. Derimod kan man for så vidt angår Afrika allerede nu regne med en betydelig større bistand end i 1978 til fordel for Angola i betragtning af den ringe bistand, der hidtil har været tale om.

Ligesom sidste år må Fællesskabet følge en pragmatisk politik, idet der så vidt muligt må udvælges aktioner og projekter, som er finansieringsværdige. Ved udvælgelsen af projekterne må det blandt andet undersøges, om deres mål er i overensstemmelse med Fællesskabets principper, om det er teknisk muligt at nå de fastsatte mål, hvorledes tidligere projekter er blevet gennemført, samt hvilket samarbejde der har kunnet oprettes med de ansvarlige myndigheder.

Denne pragmatiske holdning er at foretrække for den, der måtte bestå i at binde sig til en på forhånd fastlagt liste over modtagerlande og -organisationer. Dog begrænser de relativt stramme kriterier for ydelse af bistanden muligheden for at følge denne pragmatiske fremgangsmåde. Således er denne liste for Asiens

vedkommende på tre undtagelser nær¹⁾ den samme for 1978 som for 1977 og vil næppe blive væsentligt ændret i 1979. Det kan desuden konstateres, at i løbet af de første tre år har praktisk talt alle potentielle modtagerlande været berørt af bistanden enten direkte eller indirekte.

For så vidt angår Latinamerika har der fundet flere ændringer sted fra 1977-programmet til 1978-programmet²⁾, men modtagerlandene vil stort set være de samme i 1979, hvis erfaringen viser, at det er muligt at yde effektiv bistand i hvert af de tidligere omfattede lande.

I betragtning af, at Latinamerikas gennemsnitlige udviklingsniveau ligger over Asiens, kunne Fællesskabet som følge af nødvendigheden af at vælge andre lande udvide sin bistand til at omfatte for eksempel særligt ringe stillede befolkningslag i de fattigste områder i en række andre lande, hvilket kunne realiseres gennem konkrete og indiskutable projekter. Denne fremgangsmåde bør dog kun anvendes i ekstremt nødsfald.

Skønt de til rådighed stående midler er blevet forøget, er de helt klart utilstrækkelige, når de sammenholdes med de bistandsberettigede landes behov. Under visse omstændigheder kan det derfor være en fordel at "koncentrere" bistanden det ene år på ét land og det følgende år på et andet for at give hvert af dem en effektiv bistand, frem for hvert år at intervenere til fordel for alle disse lande med relativt beskedne bidrag, der ikke gør det muligt at gennemføre projekter af en tilstrækkelig dimension.

Det er ligeledes absolut nødvendigt, inden der påtænkes andre finansieringer i et bestemt land, at tage hensyn til gennemførelsesbetingelserne for de projekter, der allerede er blevet finansieret her.

1) Den arabiske republik Yemen, der modtog bistand i 1977, står ikke opført på programmet for 1978, mens Laos og ASEAN står opført for første gang.

2) I 1978-programmet står for første gang opført Haiti og de fem regionale organisationer OLADE, CIP, CIAT, CATIE og CRAD, men derimod ikke INCAP.

3. Regionalt samarbejde

Den del af bistanden, der er bestemt til regionale organisationer og projekter (18% i 1978), bør opretholdes i samme omfang, forudsat at disse organisationer er i stand til at fremkomme med gode projekter og administrere disse effektivt (hvilket endnu ikke er fastslået).

Ligesom i 1978 vil bistandens omfang i 1979 være forskelligt i Asien og Latinamerika som følge af, at integrationsprocessen i Latinamerika, der er startet tidligere, er længere fremme og bedre struktureret¹⁾.

I Asien skal man styrke bistanden til ASEAN. I Latinamerika har den regionale aktion allerede berørt et stort antal geografisk betingede og sektorbestemte organisationer. Denne aktion skal naturligvis fortsættes og kan endog udvides til at omfatte andre organisationer (f.eks.: SELA, hvis denne inden da bliver i stand til at fungere på tilfredsstillende måde).

4. Fordelingen på sektorer

For så vidt angår de sektorer, bistanden skal omfatte, er det nu muligt på grundlag af de allerede indhøstede erfaringer at udvalge finansieringsværdige projekter, der tager sigte på udviklingen af landbrugsområderne og på de mest trængende befolkningsgrupper.

Udviklingen af landbrugsområderne skal forstås i videste forstand, det vil sige man må også - i det omfang det er nødvendigt - yde bistand til de med landbrug, kvægopdræt, fiskeri og skovbrug forbundne socio-økonomiske og industrielle infrastrukturer. Der bør dog fortsat lægges meget stærk vægt på forbedring af projekter, der tager sigte på en levnedsmiddelproduktion.

1) I 1978 går under 10% af bistanden til Asien til regionale organisationer og projekter, mens denne procentdel for Latinamerikas vedkommende ligger over 50%.

I den udstrækning det er muligt, må man søge at anlægge de samme kriterier for regionale projekter. Men som det allerede er blevet nævnt flere gange, kan det vise sig vanskeligt at udvælge landbrugsudviklingsprojekter med regionalt sigte. Erfaringen viser nemlig at integrationsbestræbelserne på det nuværende stadium af den regionale integrationsproces i udviklingslandene fortrinsvis vedrører andre sektorer end landbruget.

Endelig bør den finansielle bistand til internationale forskningsinstitutter inden for landbruget fortsættes og udvides.

5. Samarbejde med andre bistandsydere

Samfinansieringer med såvel medlemsstaterne som multilaterale eller regionale organisationer udgør for øjeblikket ca. 50% af den samlede fællesskabsbistand. Denne andel vil kunne opretholdes i 1979, idet man må sørge for at øge den del af projekterne, der finansieres sammen med medlemsstaternes bilaterale bistandsprogrammer. Dette vil ikke kunne undgå at styrke Fællesskabets image i disse områder.

Bistand til ikke-associerede udviklingslande
Oversigt over betalingerne pr. 31.7.1978

i ERE

LANDE	FORPLIGTELSE	UDGIFTER	SALDO
<u>Program 1976</u>			
ADB	1 500 000	1 500 000,00	-
Bangladesh	2 500 000	589 751,76	1 910 248,24
Bolivia	2 000 000	-	2 000 000,00
ICRISAT	2 000 000	2 000 000,00	-
Indien	6 000 000	1 963 726,42	4 036 273,58
Indonesien	1 000 000	88 960,00	911 040,00
Pakistan	3 000 000	344 668,75	2 655 331,25
Sri Lanka	2 000 000	211 866,50	1 788 133,50
I alt 1976	20 000 000	6 698 973,43	13 301 026,57
<u>Program 1977</u>			
Thailand	100 000	67 576,83	32 423,17
Yemen	1 300 000	-	1 300 000,00
Yemen	700 000	-	700 000,00
Bolivia	1 800 000	-	1 800 000,00
Honduras	1 000 000	-	1 000 000,00
INCAP	1 800 000	120 535,71	1 679 464,29
JUNTA	1 000 000	-	1 000 000,00
JUNTA	2 600 000	1 272 859,00	1 327 141,00
Indien	6 450 000	-	6 450 000,00
Indien	5 550 000	-	5 550 000,00
Bangladesh	5 000 000	-	5 000 000,00
Pakistan	4 000 000	-	4 000 000,00
Sri Lanka	2 000 000	-	2 000 000,00
Vietnam	2 400 000	-	2 400 000,00
Indonesien	2 000 000	-	2 000 000,00
CABEI	1 800 000	-	1 800 000,00
ADB (CF)	2 900 000	-	2 900 000,00
ADB (TA)	400 000	-	400 000,00
IRRI	1 000 000	500 000,00	500 000,00
ICRISAT	1 000 000	500 000,00	500 000,00
Administrative omkostninger	200 000	32 380,99	167 619,01
I alt 1977	45 000 000	2 493 352,53	42 506 647,47